

A császárfürdő télen

Írta: Lauka Gusztáv

Az évszakok változásainak egyaránt alávetvük a tárgyak és emberek.

A császárfürdő környéke is, mint maga a természet, most már mogorva és szomorú.

Verőfény nem játszik a parti fák árnyai között, a platánok visszaszolgáltatták a természetől kölcsönzött lombjaikat, a zöld sátrak szétszedettek, a tavasz és nyár dalnokai elköltözének s a medence, mely a rekkenő hőség mérséklésül friss vízsugárokat lövelt a magasba, fonnyadt avarok alá temetkezék.

Künn a parton néma minden. De jó, hogy így van.

A mulandóságon és változatosságon alap. szik az élet minden költészete. Az első mosolynak, amely a bölcsőben nyeri életét, a sír, mely mindent eltakar, kölcsönöz értéket és költészetet.

Gondoljunk ez eszmének maradandóságát: „örökké egyformán” — örökre bezártuk az öröm minden forrását, mert akkor újat és meglepőt nem találhatnánk s mindig ugyanazon képet látnók, ugyanazon keretben s a lélek egy élő unalommá változnék ez iszonyú prózában.

Míg így repeső kebellet várjuk az új kikeletet s míg az megérkezhetik, a természet illatos virágai helyett a közelmúlt emlékek virágillatát szívjuk.

A császárfürdő azonban, mostani szürke pongyolájában is sok örömet és vigasztalást nyújthat — főleg beteg barátainak.

Meleg fürkélben télen át sem változó gyógyerejű vizének habjai megenyhítik, sőt nem ritkán egészen meg is gyógyítják a test fájdalmait; forrásvíze pedig megenyhíti, ha nem is a szív, de a máj, lép és vesék bajait. Az időszakok rendkívülisége e műszereket rongálja legjobban s ki örülni kíván az új idényben s élvezni akarja annak gyönyöreit, jól teszi, ha a téli gyógyidényt is felhasználja.

Az itteni országos hírű természetes ásvány gőzfürdő folyvást mindig látogatott. S ez nem csoda, mert már maga a bizarr ellentét is — künn és benn — vonzóerővel bír.

Künn a szabadban pártos hidegség, itt benn pártatlan melegség; künn az álbarátok eltaszító, itt a fürdőszolga ölelő karjai; künn gőz, mely beteggé tesz, itt benn gőz, mely gyógyít; künn az osztályzatok és állások gúnyjai és szekatúrái, itt benn a legtökéletesebb egyenlőség és testvériség. A hatalmas gőz e gyógyházában

semmi különbséget sem találunk a miniszter és köszörűs között; egyik sem zsarnokoskodhatik, egyik sem parancsolhat, hanem egyenlő köntösben, bőrigázva, szelíd hangon kér hideg vizet és szivacsot.

Mire kilépsz, madár lettél, ki oly könnyű vagy, hogy szárnyaidat próbálgatod, sőt néha, mint az ál Esterháznak, elrepülnöd is sikerül.

Újabb időben a gőzfürdőt búfelejtőül is alkalmazzák.

Láthatunk a gőzfürdőben órahosszat ülni szerencsétleneket, akik hitelezőik elől menekültek; csalatott szerelmeseket, kik megúnván a szemekkel való siránkozást, bőrükön hullatják könnyeiket; vad poétákat, kik itt szedik magokat teli gőzzel, hogy a vers és novellafaragás mozdonyait odább mozdíthassák; bukott kereskedőket, kik mesterségesen izzasztják magukat, hogy odahaza természetesen ne kelljen izzadniok; a sors különféle üldözöttjeit, vagy pártfogoltjait, kik vagy mesterséges átmelegülésre vagy mesterséges kihülésre törekcsenek.

De maga a tél sem olyan mogorva, a császárfürdő belsejében. A platánok törzsein, a kőkádak és rézcsövek oldalain mindig találunk egy kis zöldet, amely a tavaszra emlékeztet s ha nem süt is melegen a nap, az üveggel fődött folyosókon mégis láthatunk epret az ajkakon és rózsákat az arcokon.

A császárfürdő a téli kirándulások Mekkája. — Csarnokain kívül és belül mindig találunk igaz hívőket, akik hisznek a Mohamed paradicsomában anélkül, hogy a jó bortól és sonkától irtóznának s kik — bárha tudomásuk van a Koránról — nem félnek a hitetlenek feleségeit elcsábítani.

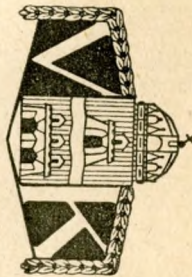
Nem csoda, hogy e helynek most is van vonzóereje. Télen olyan hideg a világ s oly meleg a császárfürdő!

Nekem télen-nyáron a császárfürdő a lakásom. Sokan kérdezték már: miért? Bevallom: hálából, mert sok szép napot köszönök e fürdőnek.

Tűröm hát békén, ha most itt egy csillag sem ragyog az égen s olyan félig élet, félig álom uralkodik e falak közt. Majd egyszer csak egy evezőlapát csapása halatszik a Duna fodrai között, később márdárdalok, majd emberi hangok, mindig zajosabban örülve, nevetve, szaporodva, míg azt vesszük észre, hogy megint itt az — idény.

(Fővárosi Lapok 1867.)

Közp. nyomat. XX. cs. 23. sz.

Budapestre vonatkozó újságcikkek				Osztályozás	
Szerző:	Lauka Gusztáv	Tárgy	613.47	Hely	„Császárfürdő”
Cím:	„Császárfürdő” télen	Idő	1867	Személy	
Forrás:	Politika (Fővárosi Lapokból)	Helyszám			
(Hely)	(Idő)	(Köt. v. füz.)	(Oldal)		
	1948 dec. 25				

Székesfővárosi házi nyomda 1926 — 8891